

Nefndasvið Alþingis
Allsherjarnefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 25. maí 2011
Tilvísun: 201105-0013

Efni: Frumvarp til laga um embætti sérstaks saksóknara, 754 mál.

Lög um sérstakan saksóknara voru sett við mjög sérstakar aðstæður í íslensku samfélagi. Þær kölluðu á sértækar og öflugar aðgerðir sem standa skyldu meðan þær sérstöku aðstæður réttlættu það. Þær aðstæður eru enn til staðar og ekki sér fyrir endann á umfangsmiklum og flóknum rannsóknum embættisins. Alþýðusamband Íslands vekur athygli á því, að varasamt kunni að vera við þessar aðstæður að efna til þeirra skipulagsbreytinga sem frumvarpið boðar þar sem þær geti taflað framgang þeirra rannsókna sérstaks saksóknara sem því embætti var ætlað að sinna.

Virðingarfyllt,

Magnús M. Norðdahl hrl.
Lögfræðingur ASÍ.

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík
nefndasvid@althingi.is

Reykjavík, 24. maí 2011.

Efni: Umsögn Bandalags háskólamanna um frumvarp til laga um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara (flutningur efnahagsbrotadeildar), 754. mál (pskj. 1306).

Visað er til tölvubréfs nefndasviðs/allsherjarnefndar Alþingis til Bandalags háskólamanna (BHM), dags. 11. maí sl., þar sem að BHM er veitt tækifæri til þess að senda nefndinni umsögn um frumvarp til laga um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara nr. 135/2008, með síðari breytingum (flutningur efnahagsbrotadeildar), 754. mál. Hjá efnahagsbrotadeild Ríkislögreglustjóra starfa félagsmenn í BHM sem að ákvæði frumvarpsins snerta. Er því af hálfu BHM óskað eftir því að koma eftirfarandi athugasemdum að við efni frumvarpsins.

Í ákvæði til bráðabirgða í frumvarpinu kemur fram að embættismönnum og öðrum starfsmönnum efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra skuli boðið starf hjá embætti sérstaks saksóknara. Um er að ræða starfsmenn sem eru fastráðnir og með ótímabundinn ráðningarsamning, þ.e. með þriggja mánaða uppsagnarfrest. Ef til flutnings þeirra starfsmanna til embættis sérstaks saksóknara kemur, svo sem gert er ráð fyrir í frumvarpinu, er ekki gert ráð fyrir öðru en að þessir starfsmenn hljóti tímabundna ráðningu sem ljúki þegar að embættið verður lagt niður, rétt eins og á við um flesta núverandi starfsmenn embættis sérstaks saksóknara í dag. Má ljóst vera að með þessu er í frumvarpinu gert ráð fyrir grundvallarbreytingu á ráðningarkjörum umræddra háskólamenntaðra starfsmanna efnahagsbrotadeildar, ef þeir þiggja starf hjá embætti sérstaks saksóknara, sem felst í því að umræddir starfsmenn sem ráðnir eru ótímabundið myndu færast yfir í að vera tímabundið ráðnir á nýjum vinnustað. BHM mótmælir harðlega þessum fyrirhuguðu og stórfelldu skerðingum á ráðningarkjörum umræddra starfsmanna. Undir venjulegum kringumstæðum gæti hið opinbera ekki gripið til slíkra grundvallarbreytinga á ráðningarkjörum starfsmanna bótalaut og er því lýst furðu yfir því að sami aðili skuli setja slíkt fram í formi lagafrumvarps. Í þessu sambandi ber að hafa í huga að störf þau sem umræddir starfsmenn sinna eru mjög sérhæfð og þeir hafa hlotið sérmenntun á því sviði. Ákvæði til bráðabirgða í lögum gerir þá nánast nauðbeygða, vilji þeir halda í störf sín og um leið störf sem hæfa menntun þeirra og reynslu, til þess að þiggja starf hjá embætti sérstaks saksóknara, en um leið standa þeir frammi fyrir þeim afarkostum samkvæmt sama ákvæði að geta ekki þegið störfina nema að sæta verulegri skerðingu starfskjara, sbr. framangreint.

Vakin er sérstök athygli á því að ekki er gætt jafnræðis milli starfsmanna efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra í þessu tilliti. Í 2. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að skipun lögreglumanna við embætti sérstaks saksóknara falli niður við niðurlagningu embættisins eða sameiningu við aðra ríkisstofnun, en að þeir haldi þá óbreyttum launakjörum í þrjá mánuði frá þeim tíma. Við samanburð á ákvæði þessu og framangreindu ákvæði til bráðabirgða í frumvarpinu, kemur í ljós að lögreglumönnum er gert mun hærra undir höfði en háskólamenntuðum starfsmönnum efnahagsbrotadeildar sem þiggja myndu starf hjá embætti sérstaks saksóknara. Gert er þannig ráð fyrir að lögreglumönnum séu tryggð ráðningarkjör starfsmanns með ótímabundinn ráðningarsamning, þ.e. þeir skulu njóta þriggja mánaða

uppsagnarfrests við niðurlagningu eða sameiningu embættis, á meðan að þeir sem starfsmenn efnahagsbrotadeildar sem eru félagsmenn í BHM skulu njóta tímabundinna ráðningarkjara, þvert á umsamin ráðningarkjör. Í engu er rökstutt í athugasemdum með frumvarpinu hverju þetta sætir. Engin réttlættingarrök geta staðið að baki þessari mismunun á kjörum einstakra starfshópa og skýtur skökku við að hið opinbera leggi slíkt til. Af hálfu BHM er því gerð sú skýlausa krafa að gerðar verði breytingar á frumvarpinu sem að tryggi þeim félagsmönnum BHM sem hjá efnahagsbrotadeild starfa, og ákvæði til bráðabirgða í frumvarpinu nær til, sömu ráðningarkjör og þeir njóta í dag. Í því felst að mælt verði fyrir um að þeir njóti sama uppsagnarfrests og lögreglumenn njóta samkvæmt frumvarpinu, þ.e. að við niðurlagningu embættisins eða sameiningu við aðra ríkisstofnun muni félagsmenn BHM einnig halda óbreyttum launakjörum í þrjá mánuði frá þeim tíma.

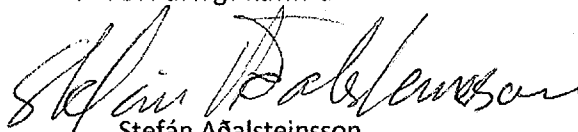
Í ákvæði til bráðabirgða er ekki mælt fyrir um að starfsmönnum efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra skuli tryggð að öðru leyti sömu starfskjör og þeir njóta nú ef þeir kjósa að þiggja starf hjá embætti sérstaks saksóknara. Hins vegar er tekið fram í sama ákvæði, að þeir starfsmenn sem ekki ráða sig þangað heldur þiggja annað starf innan lögreglu skuli njóta sömu kjara og þeir njóta hjá ríkislögreglustjóra. Lagt er til að tekið verði af öll tvímæli í ákvæðinu um að embætti sérstaks saksóknara beri að bjóða og virða þau starfskjör sem starfsmennirnir njóta nú hjá efnahagsbrotadeild.

BHM gerir einnig aðra athugasemd við sama hluta ákvæðis til bráðabirgða, þ.e. þann hluta er varðar þá starfsmenn efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra sem ekki þiggja starf hjá embætti sérstaks saksóknara og skal boðið annað starf innan lögreglunnar. Meðal þeirra starfsmanna eru saksóknarfulltrúar og aðstoðarsaksóknarar sem eru hluti af ákærvaldinu. Ekki er gerð grein fyrir því hvaða störf innan ákærvaldsins þessum starfsmönnum skuli boðin ef þeir þiggja ekki starf hjá embætti sérstaks saksóknara. Gerir BHM þá kröfu að þetta verði skýrt með nákvæmum hætti í frumvarpinu, þannig að ekki skapist óvissa um stöðu þessara starfsmanna ef frumvarpið verður að lögum.

Þá eru einnig gerðar athugasemdir við það að í frumvarpinu er ekki vikið að stöðu og framtíð aðstoðarsaksóknara við efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra. Við deildina starfa í dag tveir aðstoðarsaksóknarar. Verði frumvarpið að lögum óbreytt má skilja það á þann veg að þessir tveir starfsmenn muni færast yfir til embættis sérstaks saksóknara, ef þeir þiggja starf þar, sem saksóknarfulltrúar. Verulegur munur er á stöðum saksóknarfulltrúa og aðstoðarsaksóknara, m.a. hvað varðar samningsbundin kjör og skilsmun skv. lögum um meðferð sakamála. Ekki er vikið að stöðum aðstoðarsaksóknara í frumvarpinu heldur er þar eingöngu mælt fyrir um stöðu og tilfærslu á embætti saksóknara, sem heimilt er að flytja til embættis ríkissaksóknara. Telja verður því, að það að gera ekki sérstaklega ráð fyrir því í frumvarpinu að þeir sem gegnt hafi stöðu aðstoðarsaksóknara haldi stöðum sínum við embætti sérstaks saksóknara feli í sér stöðulækkun viðkomandi starfsmanna og skerðingu á kjörum.

Af hálfu BHM er óskað eftir að fulltrúum stéttarfélagsins verði veitt tækifæri til þess að koma fyrir allsherjarnefnd til þess að gera nánari grein fyrir athugasemdum félagsins vegna frumvarpsins og svara spurningum nefndarmanna.

Virðingarfyllt,
f.h. Bandalags háskólamanna

Stefán Aðalsteinsson,
framkvæmdastjóri

Alþingi
Erindi nr. P 139/2684
komudagur 23.5.2011

SÉRSTAKUR SAKSÓKNARI

Skv. lögum nr. 135/2008

Reykjavík 23. 5. 2011.

Tilvísun nr. 201105-0164.

Nefndarsvið Alþingis,
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík.

Með tölvubréfi dagsettu 11. maí sl. fór allsherjarnefnd Alþingis fram á umsögn embættis sérstaks saksóknara um frumvarp til laga um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara nr. 135/2008, með síðari breytingum, mál nr. 754.

Undirritaður sérstakur saksóknari hefur farið yfir frumvarpið og er sammála þeim breytingum sem boðaðar eru í frumvarpinu. Hagkvæmissjónarmið og fagleg rök mæla með þeirri skipan að efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra og embætti sérstaks saksóknara (ESS) verði sameinuð í eina stofnun en það verður að telja mikilvægt skref í því ferli að marka rannsóknum efnahagsbrota farveg til framtíðar. Ljóst er að enn mun taka nokkur ár að ljúka umfangsmiklum rannsóknum og mögulegri ákærumeðferð í málum sem tengjast starfsemi fjármálafyrirtækja. Mikilvægt er að fram að því verði unnið að því að marka farveginn fyrir framtíðaskipan rannsókna efnahagsbrota hér á landi með hliðsjón af fyrirliggjandi reynslu. Að öðru leyti er vísað til þeirra röksemda sem settar eru fram frumvarpinu til stuðnings breytingunni.

Ætla má að með þessari breytingu verði vafaatriðum varðandi lögsögu og verkaskiptingu þeirra embætta sem nú starfa að efnahagsbrotarannsóknum fækkað og stjórnsýslan einfölduð. Sem dæmi um þetta má nefna mál sem tekin eru til rannsókna á grundvelli tilkynninga skiptastjóra þrotabúa en nokkuð hefur borið á því að þeim tilkynningum hafi verið beint til embættis sérstaks saksóknara þótt lögin tilgreini efnahagsbrotadeild sem viðtakanda. Með nýrri skipan getur þannig ekki komið til ágreinings um hvort mál beri að rannsaka af efnahagsbrotadeild eða embætti sérstaks saksóknara en þeirri varnarástæðu hefur þegar verið hreyft fyrir dómi.

Hvað varðar gildistöku skv. 4. gr frumvarpsins þá er bent á að afar stuttur tími er til fyrirhugaðs gildistökudags laganna, 1. júní nk., og því skammur tími til stefnu til að undirbúna breytinguna. Lagt er til að sameiningin verði þess í stað látin taka gildi 1. september nk. Með því gefst ráðrúm til að skipa málum, svo sem starfsmannamálum, tímanlega fyrir sameininguna en gert er ráð fyrir að starfsmönnum efnahagsbrotadeildar verði boðið starf hjá embætti sérstaks saksóknara. Að auki þarf að laga verklag beggja embættanna að breyttu umhverfi þar sem samhliða verður unnið annars vegar að umfangsmiklum og mannfrekum rannsóknum tengdum bankahruninu sem þó þurfa hraðan og öruggan framgang en hins vegar að fjölmörgum umfangsminni rannsóknum sem einnig þurfa að fá skjóta úrvinnslu. Loks þarf að aðlagða húsnæði ESS að þeirri breytingu sem felst í að fjölga starfsmönnum og þar með vinnustöðvum um 15.

Með því að leggja saman starfskrafta þessara rannsóknar- og ákærueininga má ætla að meira ráðrúm gefist til þess að vinna að samræmdari og hraðari framgangi mála með því m.a. að flytja til rannsóknarstyrk embættisins á milli málaflokka eftir því sem þörf krefur á hverjum tíma. Í engu verði þó hvikað frá því meginviðfangsefni embættisins að rannsaka og eftir atvikum fylgja eftir með ákæru þeim málum sem tengjast starfsemi fjármálastofnana og voru tilefni þess í upphafi að embætti sérstaks saksóknara var stofnað. Áfram verði unnið eftir þeirri áætlanagerð sem sett var saman vorið 2010 og áfram stefnt að sömu tímamörkum og þá voru sett fram. Embætti hefur nú á að skipa 72 starfsmönnum sem hafa til að bera viðtæka og ört vaxandi þekkingu og reynslu á rannsóknum efnahagsbrota og fjármálamörkuðum.

Í efnahagsbrotadeild starfa að jafnaði á milli 15-17 manns en útlit er fyrir að 11 starfsmenn komi yfir á ESS við sameininguna. Fjárveitingar deildarinnar færast yfir til ESS en þær samsvara kostnaði af 14 stöðugildum. Í deildinni eru nú til meðferðar alls 71 mál og hefur deildin átt í erfiðleikum með að anna þeim verkefnum sem henni er ætlað að sinna annarsvegar vegna þess að verkefnin hafa vaxið að umfangi og hins vegar vegna verulegrar starfsmannaveltu innan deildarinnar. Nokkur þeirra mála sem eru til meðferðar hjá efnahagsbrotadeild eru það umfangsmikil að verklag embættis sérstaks saksóknara við rannsóknir stærri efnahagsbrota fellur vel að rannsókn þeirra þ.e. rannsókn í stórum þverfaglegum hópum. Í sumum tilvikum eiga jafnvel sömu aðilar og eru til rannsóknar hjá ESS aðild að málum sem eru til rannsóknar hjá efnahagsbrotadeild.

Að sama skapi er hluti mála efnahagsbrotadeildar mun minni að umfangi þannig að 2 -3 starfsmenn geta sinnt hverju máli auk þess sem þær taka að jafnaði skemmri tíma. Laga þarf starfsemi ESS að því að því að þessi ólíku mál geti öll fengið framgang sem hæfir hverju máli um sig.

Þar sem ekki koma allir starfsmenn efnahagsbrotadeildar yfir til ESS þarf að nýráða þann fjölda sem upp á vantar og betri tími mun gefast til þess verði gildistökkunni seinkað.

Athugasemdir við einstakar greinar.

4. gr.

Lagt er til að greinin orðist svo:

Lög þessi öðlist gildi 1. september 2011.

Sérstakur saksóknari.

Olafur Þ. Hauksson

FJÁRMÁLAÆFTIRLITIÐ

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Alþingi
Erindi nr. D 139/2666
Þorudagur 23.5.2011

23. maí 2011
Tilvísun: 2011050068

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um embætti sérstaks saksóknara (flutningur efnahagsbrotadeildar), 754. mál.

Vísað er til tölvupósts nefndasviðs Alþingis þann 11. maí sl. þar sem óskað er eftir umsögn um frumvarp til laga um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara, nr. 135/2008, með síðari breytingum, 754. mál.

Fjármálaeftirlitið hefur yfirfarið frumvarpið og hefur ekki athugasemdir við efni þess.

Virðingarfyllst,

FJÁRMÁLAÆFTIRLITIÐ

Unnur Gunnarsdóttir

Hildur Anna Júlíusdóttir

Helgi Magnús Gunnarsson saksóknari

Alþingi
Erindi nr. P 139/2730
komudagur 25.5.2011

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 23. maí 2011

Helgi Magnús Gunnarsson saksóknari efnahagsbrota hjá efnahagsbrotadeild RLS vill gera eftirfarandi athugasemdir við frumvarp til laga um breytingu á lögum embætti sérstaks saksóknara nr. 135/2008, með síðari breytingum 139. löggjafarþing 2010–2011, 754 mál.

Frumvarpið hefur það að markmiði að sameina aftur rannsóknir efnahagsbrota hjá lögreglu undir eina stofnun, eftir að þeim var skipt upp í árlök 2008. Frá því sérstakur saksóknari var stofnaður í upphafi árs 2009 hefur reglulega komið upp umræða um sameiningu hans og efnahagsbrotadeildar. Umræða þessi hófst aðeins nokkrum mánuðum eftir stofnun embættisins. Rökin eru augljós, Ísland er smáríki og hefur ekki á að skipa hæfu starfsfólki né fjármunum til að reka margar stofnanir til að sinna sömu verkefnum. Aðskilnaðurinn veldur lélegri nýtingu fjármuna, töfum á rannsóknum og tvíverknaði. Því miður virðist stofnun embættis sérstaks saksóknara frekar hafa ráðist af pólitískum ástæðum, en faglegum. Í það minnsta er mér kunnugt um að það var ekki leitað álits þeirra sem gerst til þekkja innan lögreglu- og ákærvalds þegar ákvörðun var tekin um það skipulag sem varð ofan á.

Ég lagði til þegar frumvarp til laga um sérstakan saksóknara var til meðferðar hjá allsherjarnefnda í lok árs 2008, að efnahagsbrotadeild yrði flutt frá Ríkislögreglustjóranum og látin mynda kjarnann í nýju embætti sem rannsakaði efnahagsbrot, það yrði svo styrkt til að mæta þeim verkefnum sem framundan voru vegna hrunsins. Ég fagnaði fyrirkomulaginu sem lagt var upp í innra skipulagi og valdheimildum hins nýja embættis og sótti fyrirmyndir til Økokrim í Noregi. Það var í samræmi við það sem ég hafði lagt það til í tengslum við umfjöllun um frumvarp til laga um meðferð sakamála sem varð að lögum nr. 88/2008.

Að mínu áliti voru það mistök að haga málum með þeim hætti sem gert var og ég lít svo á að nú sé verið að leiðrétta þau mistök. Ég styð sameiningu þessa og tel að hana hefði átt að gera fyrr. Núverandi fyrirkomulag hefur kostað peninga og umtalsverðar tafir í rannsóknum mála vegna bankahrunsins. Ég verð vara við að of mikils losarabragd gætir um skipulag hins sameinaða embættis og of mörgu skotið á frest.

Helgi Magnús Gunnarsson saksóknari

Nokkur orð um efnahagsbrotadeild og sérstakan saksóknara

Nú eru liðin vel á þriðja ár frá því embætti sérstaks saksóknara var sett á fót. Strax í upphafi starfstíma þess embættis í febrúar 2009 fluttust 3 af 9 rannsóknurum efnahagsbrotadeildar yfir til sérstaks, aðrir 3 fluttust snemma árs 2010 og aðrir 3 um mitt sama ár. Einn lögfræðingur hætti hjá efnahagsbrotadeild um mitt ár 2010 og flutti sig yfir til sérstaks. Helsta ástæða flutninganna eru ríflegar fjárheimildir sérstaks saksóknara og hærri laun, samfara fjársvelti og skilningsleysi sem efnahagsbrotadeild hefur mætt innan embættis Ríkislögreglustjórans. Fjöldi starfsmanna sem sinnt hafa rannsóknum í efnahagsbrotadeild hefur verið 9, í peningaþvættisskrifstofu hefur starfað 1 og lengst af verið 5 ákærendur, saksóknari og fjórir saksóknarfulltrúar. Samkvæmt þessu er starfsmannaveltan í rannsóknum deildarinnar 100% á rúmu ári. Þetta er eins og við mátti búast og ég hafði bent á þegar frumvarpið var til umfjöllunar. Stöður sem losnað hafa voru mannaðar að mestu með reynslulausu fólki.

Kærðum málum til efnahagsbrotadeildar fjölgaði um rúm 120 % á þremur árum úr 59 árið 2007 í 133 árið 2009. Megnið af árinu 2009 var deildin undirmönnuð um 3 stöður. Starfsmennirnir voru því 13 í stað 16 eins og stöðugildi deildarinnar gáfu tilefni til. Þó hafa þeir lengst af verið 15 og einn starfsmaður á launum af fjárheimildum deildarinnar verið nýttur sem ritari fyrir ríkislögreglustjóran.

Samfara mikilli starfsmannaveltu og aukningu kæra, þrátt fyrir þrönga fjárhagsstöðu, fjölgaði ákærum hjá deildinni, þær voru 21 árið 2007, 42 árið 2008, 47 árið 2009 og 62 árið 2010. Því miður urðu afskipti ríkislögreglustjórans af starfsemi deildarinnar um mitt ár 2010 til þess að skaða þann góða gang sem var í starfseminni. Árangurinn 2011 er sá að þegar árið er nærri hálfnað mun vera búið að gefa út eina ákæru.

Þau tvö og hálf ár sem sérstakur saksóknari hefur verið við störfum hefur hann lengst af haft fleira fólki en í efnahagsbrotadeild og síðustu misserin tvöfalt til fimmfalt fleiri en í efnahagsbrotadeildinni. Á þessum tíma hefur sérstakur saksóknari gefið út eina ákæru en settur ríkissaksóknari eina ákæru í málum sérstaks saksóknara. Sýnilegur árangur af starfi sérstaks saksóknara þessi tvö og hálf ár eru því tvær ákærur. Á sama tíma hafa ákærur efnahagsbrotadeildar verið rúmlega 100.

Af framangreindu má ljóst vera að umfang ákærumeðferðar mála mun aukast mjög við sameininguna. Má búast við að samfara útgáfu ákæra í málum sérstaks saksóknara, sem hljóta að fara að streyma út á komandi misserum, verði gefnar út um það bil 50 ákærur á ári vegna mála efnahagsbrotadeildar. Þetta gerir auknar kröfur til þess að sameinuð stofnun hafi á að skipa ákærendum með reynslu og getu til að sinna þeim erfiðu og flóknu verkefnum sem saksókn efnahagsbrota er.

Helstu athugasemdir við frumvarpið

Framtíðarskipulag efnahagsbrotarannsóknna

Þegar frumvarpið er skoðað má ljóst vera að það er nokkurt óðagot í þessari sameiningu. Eins má velta fyrir sér hvort réttara sé að tala um yfirtöku frekar en sameiningu. Ég tel að óheppilegt sé að ráðast í bráðbyrgða sameiningar eins og hér er gert, heldur færi betur á því að ljúka lagasetningu um framtíðarskipulag efnahagsbrotarannsóknna þannig að stofnað verði nýtt embætti strax. Sé vilji til þess má koma saman slíku frumvarpi fyrir haustþing og ljúka framkvæma stofnsetningu nýs embættis um áramótin.

Áform um frekari sameiningu vegna aðkomu annarra stofnana að meðferð efnahagsbrotamála svo sem lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu, skattrannsóknarstjóra, tollstjóra, Fjármálaeftirlitinu, Samkeppniseftirlitinu er að mínu áliti byggð á nokkrum misskilningi. Fjármálaeftirlitið og Samkeppniseftirlitið munu aldrei verða hluti af ákærvaldsstofnun sem rannsakar og ákærir fyrir efnahagsbrot, til þess þarf meiri hugmyndafræðilega breytingu á hlutverki og starfsháttum þeirra en hægt er að búast við. Eina sem þessar stofnanir geta átt sameiginlegt með sérstökum saksóknara og efnahagsbrotadeild eru sektarheimildir sem Fjármálaeftirlitið fékk með lögum 55/2007. Breytingar á aðkomu þessara stofnana lýtur að því að skoða hvort rétt sé að málum sem nú er lokið með sektum hjá Fjármálaeftirlitinu skuli lokið hjá ákærvaldi og lögreglu. Þótt farið verði yfir skiptingu verkefna milli framangreindra aðila er allt of langt gengið að halda því fram að þar sé um sameiningu að ræða. Þessi tilfærsla verkefna hefur ekkert með stofnun nýs embættis um rannsóknir og saksókn efnahagsbrota að gera. Þær tilfærslur má auðveldlega gera síðar með einföldum laga- eða reglugerðarbreytingum. Eins og fjárheimildum lögreglu er háttað, er erfitt að sjá að Lögreglustjórinn á höfuðborgarsvæðinu sé aflögfær um starfsfólk þótt einhver af stærri fjármunabrotum sem nú eru rannsökuð þar flyttust til sameinaðs embættis. Aukin þátttaka Lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu í rannsóknum stærri fjármunabrota er merki um að hann sé farin að sinna málum sem hafi átt að vera í efnahagsbrotadeild en verið færð til hans vegna álags. Þeirri þróun er auðvelt að snúa við.

Eina stofnunin sem til greina kemur að sameina nýrri stofnun sem rannsaki og ákæri í efnahagsbrotum er Skattrannsóknarstjóri ríkisins, eða sá hluti hans sem rannsakar skattalagabrot. Um þetta hefur þó ekki verið pólitískur vilji heldur þvert á móti þar sem sú stofnun heyrir undir fjármálaráðuneytið sem hefur verið mjög annt um að viðhalda þeirri starfsemi, enda gengur hún vel og vel fjármögnuð. Það er þó óneitanlega umhugsunarefni hvort æskilegt sé að rannsóknir skattalagabrota fari fram án aðkomu og stjórnar ákærvaldsins eins og aðrar rannsóknir efnahagsbrota. Þá er erfitt að sjá að nauðsynlegt sé að halda út sjálfstæðri skattalögreglu á Íslandi, sem Skattrannsóknarstjóri er í raun. Slíkt er ekki gert á hinum Norðurlöndunum. Verði samstaða um þá sameiningu má gera hana síðar.

Það ber að athuga að allt frá ársbyrjun 2009 þegar Héraðssaksóknari átti að taka til starfa hefur ríkt óvissa um framtíð efnahagsbrotarannsókna. Allan þann tíma sem síðan er liðinn hefur staðið til að embættið verði sett á fót og frestun þess framlengd fyrst til 1. janúar 2010 og síðar til 1. janúar 2012. Ólíklegt er að það verði nokkurn tíman sett á fót. Sama óvissa hefur ríkt um hugsanlega sameiningu efnahagsbrotadeildar við sérstakan saksóknara allt frá því það embætti var sett á fót, eins og rakið er að framan. Haustið 2008 fékk þáverandi dómsmálaráðherra Björn Bjarnason þá flugu í höfuðið að flytja efnahagsbrotadeild til Lögreglustjórans á Höfuðborgarsvæðinu, fallið var frá þeirri vanhugsuðu og órökstudda ráðstöfun. Nú blasir við að öllum þessum rannsóknum eigi að slá saman til bráðabyrgða til nokkurra ára enn og aftur. ***Ég tel að þessi hringlandaháttur sem að framan getur hafi verið til mikils tjóns fyrir rannsóknir efnahagsbrota á liðnum árum og nú sé mál að linni. Legg ég eindregið til að lokið verði við lagasetningu sem móti umhverfi þessara mála endanlega hið fyrsta.***

Í því skyni legg ég til að ákveðið verði í ákvæði laganna til bráðabyrgða að lagafrumvarp um framtíðarskipan efnahagsbrotarannsókna skuli verða tilbúið fyrir árslok.

Staða saksóknara (ákvæði til bráðabyrgða)

Eins og rakið er að framan hefur efnahagsbrotadeild lokið rannsókn og ákært í u.þ.b. 50 málum á ári síðust árin. Augljóst má vera að sambærilegur fjöldi ákæra mun koma bara frá þeim 15 starfsmönnum sem koma frá efnahagsbrotadeild af þeim u.þ.b. 95 starfsmönnum sem munu starfa hjá sameinuðu embætti. Enn fremur má ætla að ákæru í málum sérstaks saksóknara fari að streyma út í miklu umfangi á komandi mánuðum. Sérstakur saksóknari hefur í dag á að skipa einum saksóknara með reynslu af meðferð efnahagsbrota. Einungis fáeinir starfsmenn embættisins hafa nokkra reynslu af saksókn. Af öllum 95 starfsmönnum sameinaðra embætta verða líklega um 15 sem hafa einhverja haldþæra reynslu af rannsókn og saksókn efnahagsbrota. Miðað við þetta bjóst ég við að meiri áhersla yrði lögð á að varðveita innan sameinaðrar stofnunar þá reynslu sem fyrir er af meðferð efnahagsbrotamála.

Eins og kunnugt er gegni ég stöðu saksóknara efnahagsbrota og hef verið í fyrirsvari fyrir efnahagsbrotadeild í fjögur ár, en hef annst saksókn efnahagsbrota frá 1998 og sótt mörg af stærri efnahagsbrotamálum á þessum tíma. Ég lauk framhaldsnámi í meðferð efnahagsbrota frá Lögregluháskólanum í Osló 2005. Ég er í leyfi frá störfum sem saksóknari efnahagsbrota, vegna starfa minna sem varasaksóknari Alþingis, en mun snúa til starfa í byrjun næsta árs að óbreyttu. Í ákvæði frumvarpsins til bráðabyrgða er gert ráð fyrir að ráðherra flytji stöðu mína til ríkissaksóknara. Það kemur á óvart að litið skuli svo á að störfum saksóknara efnahagsbrota sé best fyrir komið með því að bæta þeim á aðra starfsmenn sérstaks saksóknara, sem fæstir hafa nokkra reynslu af þeim. ***Einfalt er að gera þá breytingu á lögum um sérstakan saksóknara að breyta stöðu saksóknara***

efnahagsbrota þannig að fjórði saksóknarinn bættist við, sbr. 2. gr. laga nr. 135/2008, um sérstakan saksóknara.

Það ber að taka fram að ég tel ekki að skipulag stofnana eigi að ráðast af persónum, þótt augljóst sé af þessu frumvarpi að það er skrifað í kring um persónur. Ég hef engar sérstakar meiningar mín vegna um hvora leiðina eigi að fara. Ég tel að þekking mín komi að notum hjá ríkissaksóknara og mikilvægt sé að byggja hann upp til að taka á þessum málum. Ég hef reynslu af störfum fyrir ríkissaksóknara enda var ég saksóknari þar í eitt og hálft ár og hef flutt fjölda mála fyrir Hæstarétti. ***Rík ástæða er til að hafa áhyggjur af framtíðarárangri sameinaðs embættis vegna skorts á reynslu einkum í saksókn, en einnig í rannsókn alvarlegri mála.***

Peningaþvættisskrifstofa (1. töluliður 1. mgr. 5. gr. frumvarpsins)

Meiningin er að setja á fót stofnun að fyrirmynd Økokrim. Peningaþvættisskrifstofan í Noregi er hjá Økokrim sama gildir í Danmörku þar sem hún er hjá SØK sem er systurstofnun. Peningaþvættisskrifstofan hefur verið hjá efnahagsbrotadeild í 13 ár. Ætlunin er að sækja verkefni eða sameiningar stofnana sem hingað til hefur verið andstaða við og heyra undir önnur ráðuneyti og sameina í eina stofnun að hætti Økokrim. Þetta lýsir vissulega metnaði og kjarki. ***Það virkar þó ekki trúverðugt þegar fyrsta verkið í þessari sameiningu er að skipta efnahagsbrotadeild upp og slíta frá henni peningaþvættisskrifstofuna. Það er ótraustvekjandi byrjun á sameiningum að byrja á að sundra þeim hlutum sem helst ættu heima saman!***

Tilgangur peningaþvættisskrifstofu er að taka á móti tilkynningum um grunsamleg viðskipti sem geta verið gerð sem liður í að þvætta illa fengið fé eða til fjármögnunar hryðjuverka. Tilgangurinn er að lögregla bregðist við með rannsókn sakamáls sé tilefni til. Á liðnum árum hafa komið upp mörg stór mál þar sem þessi samvinna peningaþvættisskrifstofu og efnahagsbrotadeildar hefur tryggt góðan árangur og sakfellingar. Eins hafa tengsl peningaþvættisskrifstofu við bankana nýst við rannsóknir efnahagsbrota. Ef þessu verður sundrað mun þessi samvinna hætta. Þau brot sem verið er að tilkynna um eru efnahagsbrot, (peningaþvætti). Það hefur aldrei komið upp mál tengt fjármögnun hryðjuverka.

Líklegt er að með þessum aðskilnaði muni mál lokast inni í greiningardeild sem ætlunin virðist vera að tengja peningaþvættisskrifstofuna við. Líklegt er að grunsemdir um refsiverð brot verða ekki rannsökuð eins og til er ætlast. Ég efast um að það standist lög að tengja greiningardeild peningaþvættisskrifstofu og legg til að það verði rætt sérstaklega við Persónuvernd hvort hún fallist á slíkt fyrirkomulag. Óljóst er hvað þessi greiningardeild er að gera frá degi til dags, en einhverskonar njósnastarfsemi og upplýsingasöfnun er þar stunduð, enda skrifstofan tengill við erlendar leyni- og öryggisþjónustur. Tilkynningar fjármálastofnana á grundvelli laga um varnir gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka eru gerðar á grundvelli undantekningarákvæða

Helgi Magnús Gunnarsson saksóknari

frá bankaleynd, og þar með persónuvernd fólks sem á rétt á að njóta leyndar um fjármál sín. Undantekningin er gerð vegna þess að talið er að uppljóstrun brota sem nefnd eru að framan séu mikilvægari en leyndin. *Nú er ætlunin að peningaþvættismeldingar verði notaðar af greiningardeild í einhverjum tilgangi sem er algerlega óljós og bíður upp á möguleika á óeðlilegu eftirliti með fjármálum fólks. Til þess er að líta margar tilkynningar til Peningaþvættisskrifstofu gefa ekki tilefni til sakamálarannsóknar en geyma viðkvæmar upplýsingar um fjármál þeirra sem í hlut eiga. Ástæða er til að gjalda varhug við því fyrirkomulagi sem virðist í uppsiglingu verði 1. töluliður 1. mgr. 5. gr. frumvarpsins að lögum óbreytt.*

Auk þess að þetta fyrirkomulag stangast á við fyrirkomulag þessara mála í Noregi og Danmörku þekki ég engin dæmi um að þessi starfsemi sé samtengd greiningardeildum eða njónastofnunum með þessum hætti. Ég hef umfangsmikla reynslu af alþjóðlegu samstarfi og skipulagi þessara mála í öðrum löndum eftir störf mín í efnahagsbrotadeild, sem yfirmaður Peningaþvættisskrifstofu og á vettvangi Egmont Group sem eru alþjóðleg samtök yfir eitthundrað peningaþvættisskrifstofa um allan heim.

Ég legg til að Peningaþvættisskrifstofa verði flutt með efnahagsbrotadeild inn í sameinað embætti.

Gildistaka (4. gr. frumvarpsins)

Ég tel 1. júní algerlega óraunhæfan tíma fyrir sameiningu. Ég legg til að miðað verði við 1. janúar 2012 til að nægur tími gefist til að undirbúa sameininguna og standa að henni á fullnægjandi hátt.

Virðingarfyllst,

Helgi Magnús Gunnarsson saksóknari

Alþingi
Erindi nr. P 139/2557
komudagur 19. 5. 2011

Nefndasvið Alþingis

Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Akureyri, 19. maí 2011
1105022 IE

Efni: Umsögn um 754. mál, þskj. 1306, lp. 139, embætti sérstaks saksóknara.

Með tölvubréfi dags. 11. maí 2011 óskaði allsherjarnefnd Alþingis eftir umsögn Jafnréttisstofu um frv. til breytinga á lögum um embætti sérstaks saksóknara (flutning efnahagsbrotadeildar).

Varðandi ákvæði til bráðabirgða þá minnir Jafnréttisstofa á það að sú nefnd sem lagt er til að innanríkisráðherra skipi, skuli skipuð í samræmi við **15. gr.** jafnréttislaga nr. 10/2008, en greinin er orðrétt:

15. gr. Þátttaka í nefndum, ráðum og stjórnnum á vegum hins opinbera.

☐ Við skipun í nefndir, ráð og stjórnir á vegum ríkis og sveitarfélaga skal þess gætt að hlutfall kynjanna sé sem jafnast og ekki minna en 40% þegar um fleiri en þrjá fulltrúa er að ræða. Þetta gildir einnig um stjórnir opinberra hlutafélaga og fyrirtækja sem ríki eða sveitarfélag er aðaleigandi að.

☐ Þegar tilnefnt er í nefndir, ráð og stjórnir á vegum ríkis og sveitarfélaga skal tilnefna bæði karl og konu. Tilnefningaraðila er heimilt að víkja frá skilyrði 1. málsl. þegar hlutlægar ástæður leiða til þess að ekki er mögulegt að tilnefna bæði karl og konu. Skal tilnefningaraðili þá skýra ástæður þess.

☐ Skipunaraðila er heimilt að víkja frá ákvæði 1. mgr. ef undanþáguheimild 2. mgr. á við.

Jafnréttisstofa minnir einnig á **18. gr.** jafnréttislaganna, en þar er sú skylda lögð á alla atvinnurekendur að vinna markvisst að því að jafna stöðu kynjanna á vinnumarkaði og að þeir eigi að stuðla að því að störf flokkist ekki í sérstök kvenna- og karlastörf. Þessa grein þarf að hafa í huga við allar ráðningar.

Virðingarfyllst,

Ingibjörg Elíasdóttir lögfræðingur

LANDSSAMBAND LÖGREGLUMANNA

Allsherjarnefnd
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Efni: Frumvarp til laga um breytingu á lögum um embætti sérstaks saksóknara nr. 135/2008 með síðari breytingum

Visað er til fundar allsherjarnefndar þann 26. maí s.l. Óskað var eftir tillögu frá Landssambandi lögreglumanna (LL) um útfærslu lagagreinar sem kæmi til móts við framkomnar athugasemdir í umsögn LL frá 23. maí s.l.

Gerð er tillaga um að 2. gr. frumvarpsins verði svohljóðandi:

3. mgr. 2. gr. laganna orðast svo:

Sérstakur saksóknari ræður aðra starfsmenn embættisins en saksóknara. Heimilt er að skipa lögreglumenn sem hafa lokið prófi frá Lögregluskóla ríkisins til starfa við embættið. Um þær skipanir gilda ákvæði lögreglulaga nr. 90/1996 [en heimilt er í undantekningartilvikum að víkja frá ákvæðum 14. gr. reglugerðar nr. 1051/2006 um starfsstig innan lögreglu]. Ákvæði 7. gr. laga nr. 70/1996, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, gildir ekki um ráðningu eða skipun samkvæmt þessu ákvæði.

Greinargerð:

Nauðsynlegt er að kveða á um með skýrum hætti hvernig haga beri skipunarvaldi lögreglumanna sem þegar starfa hjá embættinu en það hefur fram til þessa verið óljóst. Varðandi undantekingarákvæðið þá er það nauðsynlegt til að unnt sé að tryggja að fólk sem þegar starfar hjá embættinu en fullnægir ekki hæfisskilyrðum um starfsreynslu geti fengið skipun í viðkomandi starf.

Viðbótarskýring frá LL til allsherjarnefndar vegna textans sem er í hornklofanum.

Í 14. gr. reglugerðar nr. 1051/2006 um starfsstig innan lögreglunnar er fjallað um hæfisskilyrði til að hljóta skipun í starf. Til að hljóta skipun í stöðu lögreglufulltrúa þarf viðkomandi að hafa starfað í lögreglu í a.m.k. 2 ár. Að því er LL veit best eru allir lögreglumenn hjá embættinu a.m.k. í stöðu lögreglufulltrúa og því er mögulega nauðsynlegt að gera ráð fyrir þörfinni á þessari undantekningu. Að öðrum kosti myndu viðkomandi starfsmenn einungis geta hlotið skipun í lægra starfsstig þar til umræddum starfstíma yrði náð og þar með verða fyrir tekjuskæringu þann tíma. Að mati LL er ekki þörf á slíkri undantekningu almennt enda einungis sett fram til að tryggja réttmæta stöðu

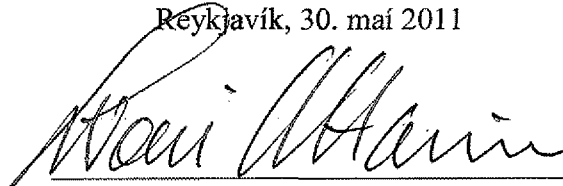
LANDSSAMBAND LÖGREGLUMANNA

þeirra sem þegar eru að störfum hjá embættinu. Hægt er að útfæra orðalag með þeim hættinum en sökum þess að í ákvæðinu er bæði verið að tala um núverandi starfsmenn sérstaks saksóknara sem og þá sem til embættisins munu flytjast er framsetningin vandasamari. LL telur ekki þörf á slíkri heimild við nýráðningar þann tíma sem eftir lifir af starfstíma embættisins en kannski hefur sérstakur saksóknari aðra sýn á það – við getum sætt okkur við það en slíkt er frávik frá almennum reglum samkvæmt lögreglulögum.

Að mati LL er ekki þörf á breytingu á bráðabirgðaákvæðinu.

Í lokin er rétt að taka fram að þrátt fyrir að LL telji rétt að skipunarvaldinu sé fyrirkomið samkvæmt lögreglulögum, þá skiptir þó mestu máli að réttindi starfsfólksins séu tryggð bæði hvað varðar lengd skipunar og biðlaunarétt. Ljóst er varðandi lögreglumennina að þeirra verður þörf í þjónustu ríkisins í lok starfstíma embættis sérstaks saksóknara hvort sem það verður hjá nýrri einingu eða innan hefðbundins skipulags lögreglu samkvæmt umdæmaskipan og því ekki til staðar mikil áhætta um greiðslu biðlauna sbr. 1. mgr. 34. gr. laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins nr. 70/1996.

Reykjavík, 30. maí 2011

Snorri Magnússon

Formaður LL

Alþingi
Erindi nr. P 139/2669
komudagur 23.5.2011

LANDSSAMBAND LÖGREGLUMANNA

Reykjavík, 23. maí 2011.

Allsherjarnefnd Alþingis
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Efni: Umsögn Landssambands lögreglumanna (LL) um frumvarp til laga um breytingu á lögum um embætti sérstaks saksóknara, nr. 135/2008, með síðari breytingum.

Vísað er til tölvuskeytis frá nefndasviði Alþingis þann 11. maí s.l. þar sem óskað er umsagnar Landssambands Lögreglumanna (LL) um ofangreint frumvarp.

LL hefur allt frá upphafi stofnunar embættis sérstaks saksóknara gert athugasemdir við dómsmálaráðuneytið (nú innanríkisráðuneytið) varðandi stöðu þeirra lögreglumanna sem þar vinna en hún er að mati LL algerlega óviðunandi. Á þessa staðreynd er vissulega bent, í greinagerð frumvarpsins, en sú leið sem ætlunin er að fara með lögfestingu ákvæða þess er að mati LL óviðunandi með öllu.

Um mikilvægi starfsemi embættis sérstaks saksóknara og hlutverk þess í endurreisn Íslands þarf vart að deila. Störf á þessu sviði eru sérhæfð og hæft fólk með reynslu þarf til að sinna þessum störfum. Sú sérþekking hefur fyrst og fremst byggst upp undanfarin ár innan efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra enda er það svo að margir þeirra lögreglumanna sem þegar starfa hjá embætti sérstaks saksóknara koma þaðan. Í því ljósi er óskiljanlegt hvernig búið hefur verið að starfsöryggi lögreglumanna m.t.t. skipunarþáttarins en það virðist algerlega hafa verið litið framhjá því frá stofnun embættisins að lögreglumenn eru embættismenn og um ráðningar þeirra ber að fara samkvæmt því. Þá eru ótalin ýmis réttindamál sem áunnist hafa í árunna rás vegna sérstöðu starfa lögreglumanna en verulegur vafi hefur leikið á hvort lögreglumenn sem starfað hafa hjá embættinu njóti þessara réttinda.

Áfram virðist eiga að halda á þessari braut með færslu verkefna efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra til embættis sérstaks saksóknara. Ekki er skýrt tekið fram hvort verið sé að leggja deildina niður en í **bráðabirgðaákvæðinu** er tekið fram að starfsmönnum skuli boðið starf hjá embætti sérstaks saksóknara en þeim sem ekki þiggja það skuli boðið annað starf innan lögreglunnar. Kjósi þeir fremur þann kost þá skulu þeir njóta sömu

kjara og þeir njóta hjá ríkislögreglustjóra. Þetta verður ekki skilið öðruvísi en að fari lögreglumennirnir til starfa hjá öðru embætti þá verði þeir væntanlega fluttir skv. 36. gr. starfsmannalaga nr. 70/1996 og haldi þar með öllum réttindum sínum þ.á m. skipun sinni. Kjósi þeir hins vegar að fara til starfa hjá embætti sérstaks saksóknara falla þeir væntanlega undir ákvæði 2. gr. frumvarpsins með takmarkaðri réttindi þ.e.a.s. tímabundna skipun og án biðlaunaréttar.

Ætlar löggjafinn virkilega að láta þetta hæfa fólk standa frammi fyrir vali á starfsvettvangi með þessum hætti?

Rétt er að minna á að í lögum nr. 135/2008 um embætti sérstaks saksóknara sbr. 7. gr. laganna, er þegar ákvæði um að verkefnin færist til lögreglu í lok starfstíma embættisins. Vart er hugsunin sú að að færa eigi verkefnin þá til lögreglu en ekki lögreglumennina sem störfin vinna? Í frumvarpinu nú eru þessi tímamörk færð til 1. janúar 2013 en samtímis boðað í bráðabirgðaákvæðinu að unnið verði að framtíðarskipan rannsókna og saksóknar í efnahagsbrotamálum.

Jafnljóst er nú og það var við samningu frumvarps að lögum nr. 135/2008 að í lok starfstíma embættis sérstaks saksóknara verður verkefnunum fyrirkomið einhvers staðar, enda ákvæðinu ekki breytt um þennan þátt, og þá hlýtur að vera þörf fyrir þá lögreglumenn, a.m.k. meginþorra þeirra, sem þá verða starfandi. Það hlýtur að vera markmið að halda í þá sérþekkingu sem til verður í málaflokknum og því sér LL ekki þörfina fyrir að hafa sérákvæði um takmarkaðan biðlaunarétt og um lengd skipunartíma við þau tímamörk í framtíðinni er starfsemi embættisins verður fundinn nýr farvegur.

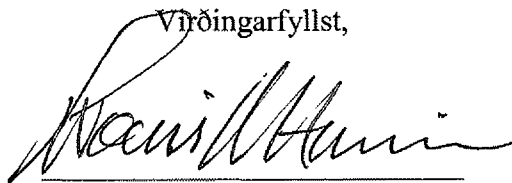
Þá er einnig rétt að benda á að í lögum nr. 135/2008 er ákvæði, sbr. 6. gr., þar sem tekið er fram að um starfsemi embættisins gilda að öðru leyti ákvæði lögreglulaga þar sem lögin kveða ekki á um annað. Í því ljósi er algerlega óskiljanlegur sá vandræðagangur sem verið hefur á starfstíma embættisins varðandi skipunarmál lögreglumanna. Það gilda einfaldlega ákvæði lögreglulaganna nr. 90/1996 og þar er algerlega skýrt hvernig skipunarvaldinu er hagað sbr. 28. gr. laganna. Það er ráðherra sem skipar yfirlögregluþjóna og aðstoðaryfirlögregluþjóna til fimm ára í senn en ríkislögreglustjóri skipar aðra lögreglumenn til fimm ára í senn. Það eru engin rök fyrir að búa til þriðja skipunarvaldið innan lögreglu líkt og að er stefnt nú. Reyndar er að svo að það fyrirkomulag sem ætlunin er að taka upp á skipunum sbr. 2. gr. frumvarpsins er alls ekki skýrt. Hvort er það ráðherra, ríkislögreglustjóri eða sérstakur saksóknari sem á að skipa lögreglumennina?

Það er von LL og krafa að allsherjarnefnd endurskoði ákvæði frumvarpsins með hliðsjón af framangreindu og geri hæfasta fólki okkar á þessu sviði lögreglurannsókna kleift að taka starfi hjá embætti sérstaks saksóknara á sambærilegum kjörum og almennt gildir um skipaða lögreglumenn í dag.

LL óskar eftir að fá að koma fyrir allsherjarnefnd til að gera frekari grein fyrir sjónarmiðum landssambandsins og svara öllum þeim spurningum sem nefndarmenn vilja bera upp.

Þá áskilur LL sér allan rétt til að koma frekari athugasemdum og ábendingum að á síðari stigum málsins.

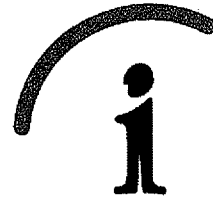
Virðingarfyllst,

Snorri Magnússon, formaður LL

Alþingi
Erindi nr. D /39/2526
komudagur 18.5.2011

Alþingi
Allsherjarnefnd
150 REYKJAVÍK

Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 18. maí 2011

Tilvísun: 2011050598DS/--

Persónuvernd vísar til tölvubréfs allsherjarnefndar Alþingis frá 11. maí 2011 þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 135/2008 um embætti sérstaks saksóknara (pskj. 1306, 754. mál á 139. löggjafarþingi).

Ekki verður séð að ákvæði frumvarpsins feli í sér breytingu á reglum um meðferð persónuupplýsinga. Persónuvernd gerir því ekki athugasemdir við efni þess.

Virðingarfyllt

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Þ. Sveinsson'.

Þórður Sveinsson

Alþingi
Erindi nr. P 139/2779
komudagur 26.5.2011

From: Alda Hrönn Jóhannsdóttir [<mailto:alda@rls.is>]
Sent: 26. maí 2011 12:55
To: Elín Valdís Þorsteinsdóttir
Cc: Haraldur Johannessen; Guðmundur Guðjónsson
Subject: Embætti sérstaks saksóknara (flutningur efnahagsbrotadeildar)

allskun.

754. mal

Heil og sæl Elín.

Með vísan til fundar okkar af hálfu embættis ríkislögreglustjóra hjá allsherjarnefnd nú skömmu fyrir hádegi sendi ég eftirfarandi tillögu að lagatexta eins og um var rætt varðandi viðskilnað á þeim málum efnahagsbrotadeildar sem þegar sæta ákærumeðferð fyrir dómstólum.

Við teljum eðlilegt að umrætt ákvæði sé sett sem bráðabirgðaákvæði og því sé núverandi bráðabirgðaákvæði sett sem rómverskur I. en hið nýja sem rómverskir II.

Tillaga okkar er eftirfarandi:

II.

Við gildistöku laga þessarar færist ákærvald og þar með sókn þeirra mála sem þegar sæta ákærumeðferð fyrir dómstólum af hálfu ríkislögreglustjóra frá embætti ríkislögreglustjóra til embættis sérstaks saksóknara.

Með bestu kveðjum,

Alda Hrönn Jóhannsdóttir
Settur saksóknari efnahagsbrotadeildar
Sími / Tel: +354 444 2500
Netfang / e-mail: alda@rls.is

Alþingi
Erindi nr. P 139/2602
komudagur 20.5.2011

RÍKISLÖGREGLUSTJÓRINN

Reykjavík 20. maí 2011

Tilvísun: 2011050100

50.03

Tilvísun yðar: Þskj. 1306 – 754. má

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

754. má /

**Frumvarp til laga um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara, nr. 135/2008,
með síðari breytingum**

Ríkislögreglustjóri gerir engar athugasemdir við frumvarpið, aðrar en þær sem að neðan getur, og hvetur til samþykkis þess.

Lögð er rík áhersla á að frumvarpið taki gildi hið fyrsta.

Hvergi er í frumvarpinu getið um viðskilnað á þeim málum ríkislögreglustjóra sem þegar eru til meðferðar fyrir dómstólum. Eingöngu er vikið að yfirtöku á rannsóknarskyldu embættis sérstaks saksóknara sbr. 1. gr. frumvarpsins. Ríkislögreglustjóri telur nauðsynlegt að í það minnsta sé þess getið í greinargerð með lögunum um hvernig framvindu þeirra mála verði háttað sem ríkislögreglustjóri hefur ákært í. Má sem dæmi nefna svokallað skattamál Baugs sem hefur verið til meðferð hjá dómstólum í nokkur ár. Í því máli hefur verið settur ríkislögreglustjóri. Þar sem frumvarpið gerir ráð fyrir að við gildistöku laganna fari ríkislögreglustjóri ekki lengur með ákærvald í skatta- og efnahagsbrotamálum má ráða að settur ríkislögreglustjóri hafi heldur ekki ákærvald. Tryggja verður að enginn vafi geti leikið á um hvaða aðili fari með ákærvald í þeim málum sem ríkislögreglustjóri hefur höfðað og til meðferðar eru fyrir dómstólum. Er því nauðsynlegt að gera úrbætur á frumvarpinu varðandi þennan þátt ákærvaldsins.

Haraldur Johannessen

/

Guðmundur Guðjónsson

RÍKISSAKSÓKNARI

Alþingi
Erindi nr. P 139/2796
komudagur 27. 5. 2011

SJF/

Reykjavík, 26. maí 2011

Tilv.: 20110-0449

670

Allsherjarnefnd Alþingis hefur óskað umsagnar ríkissaksóknara um frumvarp til laga um breytingu á lögum um embætti sérstaks saksóknara nr. 135/2008, með síðari breytingum, (flutningur efnahagsbrotadeildar), 754. mál.

Ríkissaksóknari telur að með frumvarpinu sé stigið jákvætt skref hvað varðar tilhögun og heildarskipulag rannsókna og saksóknar á sviði efnahags- og fjármunabrota og styður því þær meginhugmyndir sem að baki frumvarpinu liggja.

Gerðar eru þó eftirgreindar athugasemdir við frumvarpið:

Í greinargerð er lagt til að starfsmönnum efnahagsbrotadeildar verði gefinn kostur á að flytjast til embættis sérstaks saksóknara, þ.e. öðrum en saksóknara deildarinnar en lagt er til að heimilt verði að flytja þá stöðu til ríkissaksóknara. Er það rökstutt svo að staðan þyki sambærileg stöðu saksóknara hjá ríkissaksóknara en ekki þeirra saksóknara sem starfa hjá embætti sérstaks saksóknara.

Ekki er unnt að fallast á þessa túlkun enda mun meiri líkindi með verkefnum saksóknara efnahagsbrotadeildar og saksóknara við embætti sérstaks saksóknara sem í báðum tilvikum sinna saksókn efnahagsbrota auk þess að vinna á rannsóknarstigi með lögreglumönnum og öðrum þeim sem sinna rannsóknum þessa málaflokks hjá viðkomandi embætti.

Þá er á það bent að af hálfu kjararáðs hefur saksóknurum verið raðað í mismunandi launaflokka þannig að saksóknurum við embætti ríkissaksóknara er raðað lægra en saksóknurum við embætti sérstaks saksóknara og við embætti ríkislögreglustjóra. Hefur sú ákvörðun verið rökstudd með því að saksóknarar við embætti sérstaks saksóknara séu sjálfstæðari í starfi en saksóknarar við embætti ríkissaksóknara sbr. ákvæði 1. mgr. 2. gr. laga um embætti sérstaks saksóknara, og að í starfi saksóknara í efnahagsbrotadeild felist mannaforráð sem saksóknarar hjá ríkissaksóknara hafi ekki. Tekið skal fram að ríkissaksóknari telur þessa röðun Kjararáðs afar óeðlileg með hliðsjón af þeim verkefnum og þeirri ábyrgð sem felst í starfi saksóknara við embætti ríkissaksóknar, m.a. við flutning mála fyrir Hæstarétti. Þá skýtur það mjög skökku við að saksóknarar við embætti ríkissaksóknara séu lægra launaðir en saksóknarar á lægra stigi, en sem ákærður á æðra stigi endurskoða saksóknarar við embætti ríkissaksóknara ákvarðanir annarra saksóknara.

Með hliðsjón af framangreindu verður ekki séð að staða saksóknara hjá ríkissaksóknara sé sambærileg stöðu saksóknara við efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra en ekki stöðu saksóknara hjá embætti sérstaks saksóknara. Sérstaklega ber að hafa hér í huga að verkefni saksóknara hjá efnahagsbrotadeild verða færð til embættis sérstaks saksóknara.

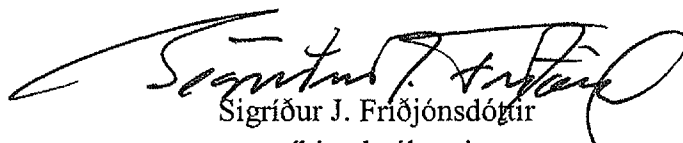
Einnig er til þess að líta að aldrei hefur meiri fjöldi umfangsmikilla mála er varða meint efnahagsbrot verið til rannsóknar, og er þá ekki aðeins verið að vísa til mála sem tengjast bankahruninu. Ætla má að hluti þeirra mála fari á næstu árum fyrir dómstóla þar sem málsmeðferð verður umfangsmeiri en áður hefur þekkst hér á landi. Það er því á skjön við aðstæður að fækka nú þeim saksóknurum sem starfa við málaflokkinn á fyrsta stigi ákærvalds.

Þá er á það bent að saksóknarar við embætti sérstaks saksóknara hafa með höndum tiltekin tímabundin verkefni og við skipun þeirra var ekki var gert ráð fyrir þeirri aukningu verkefna sem samruni efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra og embættis sérstaks saksóknara felur í sér.

Að mati ríkissaksóknara er því rökrétt að staða saksóknara í efnahagsbrotadeild verði flutt til embættis sérstaks saksóknara til að sinna þeim verkefnum sem tilgreind eru 1. gr. frumvarpsins og heyrðu áður undir efnahagsbrotadeildina.

Ranglega vísað til reglugerðar nr. 807/2007 í greinargerð með frumvarpinu þar sem segir að sú skipan mála verði óbreytt að ríkislögreglustjóri taki við tilkynningum á grundvelli laga um peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, en ætlunin hefur væntanlega verið sú að vísa til reglugerðar nr. 804/2007, um rannsókn og saksókn efnahagsbrota. Ríkissaksóknari telur eðlilegra að þau verkefni flytjist til embættis sérstaks saksóknara vegna tengsla peningabættis við rannsóknir efnahagsbrota.

Í greinargerðinni er því lýst að í bráðabirgðaákvæði frumvarpsins sé lagt til grundvallar að sem minnst röskun verði á yfirstandandi rannsóknum hjá efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra og embætti sérstaks saksóknara. Að mati ríkissaksóknara þarf einnig að huga að því að sem minnst röskun verði á meðferð þeirra mála sem þegar hefur verið ákært í og eru til meðferðar hjá dómstólum. Eðlilegt er að mál þessi flytjist almennt yfir til ákæranda hjá embætti sérstaks saksóknara eins og frumvarpið gerir ráð fyrir. Fyrir liggur hins vegar að a.m.k. eitt mál er til meðferðar fyrir dómstólum þar sem settur hefur verið ríkislögreglustjóri til meðferðar málsins vegna vanhæfis skipað ríkislögreglustjóra og verður málinu ekki lokið fyrir 1. júní nk. Taka þarf afstöðu til umboðs sett ríkislögreglustjóra í því máli, og eftir atvikum annarra sem eru í sambærilegri stöðu, eftir gildistöku laganna.

Sigríður J. Friðjónsdóttir
ríkissaksóknari

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

RÍKISSKATTSTJÓRI

Alþingi
Erindi nr. B 139/2603
komudagur 20. 5. 2011

Laugavegi 166 - 150 Reykjavík - Sími 563 1100
Fax 562 4440 - www.rsk.is - rsk@rsk.is

Alþingi, allsherjarnefnd
Austurstræti 8
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 20. maí 2011 R2011050013
T-ums 29/11

Umsögn ríkisskattstjóra um frumvarp til laga um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara - 754. mál.

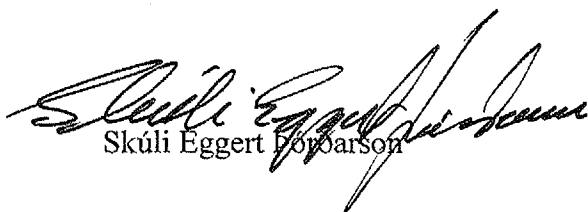
Ríkisskattstjóri hefur þann 11. maí 2011 móttengið tölvupóst þar sem embættinu er gefinn kostur á að veita umsögn um ofangreint þingmál.

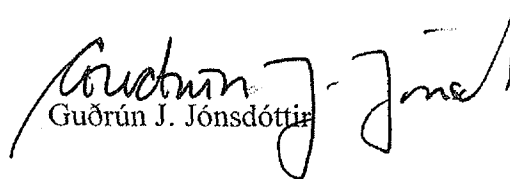
Með frumvarpinu er lagt til að verkefni efnahagsbrotadeildar ríkislögreglustjóra eins og þau eru skilgreind í reglugerð nr. 804/2007, um rannsókn og saksókn efnahagsbrota, færist til embættis sérstaks saksóknara.

Það er álit ríkisskattstjóra að málsmeðferðartími hjá efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra hafi oftar en ekki verið afar langur og að jafnvel hafi komið fyrir að refsingu hafi ekki verið komið fram í ákveðnum málum m.a. vegna þess hversu rannsókn tók langan tíma. Nokkur alvarleg mál hafa þannig ónýst vegna óhæfilegs dráttar á framvindu mála auk mistaka s.s. í málsmeðferð, verknaðarlýsinga í ákæru o.fl. Í réttarsölum er nú til meðferðar mál sem skattyfirvöld luku rannsókn í á árinu 2004, en frá þeim tíma hefur efnahagsbrotadeild annast framgang þess.

Verði lögfesting frumvarpsins til þess að málsmeðferð verði skilvirkari í málum sem þessum fagnar ríkisskattstjóri því og leyfir sér á þeim forsendum að mæla með því að frumvarpið verði samþykkt

Virðingarfyllst

Skúli Eggert Þorðarson

Guðrún J. Jónsdóttir

SKATTRANNSÓKNARSTJÓRI
RÍKISINS

Alþingi
Allsherjarnefnd
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

TILVÍSUN

DAGSETNING

BK/eeg/11/1229

25.05.2011

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 135/2008, um embætti sérstaks saksóknara, 754. mál.

Skattrannsóknarstjóra ríkisins hefur borist tölvupóstur frá allsherjarnefnd, 11. maí 2011, þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 135/2008, um embætti sérstaks saksóknara, þingskjal 1306, 754. mál. Af því tilefni er allsherjarnefnd Alþingis látin í té svohljóðandi

u m s ö g n

Í 1. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir því að embætti sérstaks saksóknara skuli rannsaka grun um „*alvarleg brot*“ gegn m.a. 262. gr. alm. hgl. Í sömu grein er jafnframt gert ráð fyrir að embættið rannsaki „*alvarleg brot gegn skatta- og tollalögum*“. Þá er gert ráð fyrir því að grunur um önnur brot er teljist „*alvarleg, óvenjuleg eða skipulögð fjármunabrot*“ sem tengjast „*atvinnurekstri eða verslun og viðskiptum*“ sæti jafnframt rannsókn hjá embætti sérstaks saksóknara.

Undir 262. gr. alm. hgl. falla „*meiriháttar brot*“ gegn tilteknum ákvæðum nafngreindra skattalaga, laga um bókhald og laga um ársreikninga, sbr. 1. og 2. mgr. laganna. Í 3. mgr. nefndrar 262. gr. er svo skilgreint hvaða verknaður teljist vera meiriháttar brot í skilningi 1. og 2. mgr. Ekki er ljóst hvað felst í orðunum „*alvarleg brot*“ gegn 262. gr. alm. hgl. í 1. gr. frumvarpsins þegar litið er til orðanna „*meiriháttar brot*“ í nefndri 262. gr. alm. hgl. Sé ætlunin að undir 1. gr. frumvarpsins falli rannsókn á meiriháttar brotum gegn skattalögum er orðunum „*alvarleg brot*“ og „*alvarleg brot gegn skatta-/.../lögum*“ ofaukið í textanum.

Engar leiðbeiningar er að finna í athugasemdum frumvarpsins hvað átt sé við með orðunum „*alvarleg, óvenjuleg eða skipulögð fjármunabrot*“ en um mjög matskennd og óljós orð er að ræða. Þá er ekki ljóst hvort sú háttsemi sem þarna getur fallið undir taki einvörðungu til brota á öðrum lögum en talin eru upp í ákvæðinu og taki þar af leiðandi ekki til brota gegn skattalögum sem að öðrum kosti gætu fallið undir þessa lýsingu.

Framangreind 1. gr. frumvarpsins virðist vera tekin beint upp úr 2. gr. reglugerðar nr. 804/2007, um rannsókn og saksókn efnahagsbrota. Er æskilegt að orðalag sé skýrar en þar kemur fram, sbr. framanritað.

II.

Í ákvæði frumvarpsins til bráðabirgða er gert ráð fyrir að skipuð verði nefnd sérfróðra manna til að endurskoða skipulag og tilhögun rannsókna og saksóknar í efnahagsbrotamálum og gera tillögur að heildarskipulagi slíkra rannsókna innan einnar stofnunar. Segir í athugasemdunum að tilgangur þess sé að gera rannsóknir skilvirkari og markvissari og tryggja sem besta nýtingu fjármuna sem ætlaðir eru í þessu skyni.

Í athugasemdum frumvarpsins er vegna þessa vísað til stjórnsýsluúttektar ríkisendurskoðunar á embætti ríkislögreglustjórans frá árinu 2006. Segir í athugasemdunum að þar hafi ríkisendurskoðun bent á atriði sem mættu verða til þess að ráða bót á því hversu langan tíma rannsókn efnahagsbrotamála tekur og draga úr tvíverknaði.

Tilnefnd vísun til skýrslu ríkisendurskoðunar er vísun til umfjöllunar skýrslunnar um tilhögun rannsókna og saksóknar skattalagabrota, en skattalagabrot er langstærsti einstaki málaflokkurinn sem sætir ákærumeðferð hjá efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjórans. Vísar skattrannsóknarstjóri málum þangað þar sem grunur er uppi um meiriháttar brot gegn skattalögum, sbr. 262. gr. alm. hgl. að lokinni rannsókn skattrannsóknarstjóra á ætluðum brotum. Athugasemdir ríkisendurskoðunar lúta að því óhagræði sem í því felst að rannsókn máls sé endurtekin hjá efnahagsbrotadeild í kjölfar rannsókna skattrannsóknarstjóra. Telur ríkisendurskoðun að í því felist tvíverknaður sem leiði til lengri málsmeðferðartíma að óþörfu, enda lúti rannsóknir skattrannsóknarstjóra sömu grundvallarreglum opinbers réttarfars og rannsóknir lögreglu. (bls. 74-75 í skýrslu ríkisendurskoðunar).

Ríkisendurskoðun leggur til tvær leiðir í skýrslunni til að koma í veg fyrir þennan tvíverknað og stuðla að styttri málsmeðferðartíma vegna skattalagabrota. Annars vegar að skattrannsóknarstjóri beini máli til efnahagsbrotadeildar jafnskjótt og ljóst er að um meiriháttar brot er að ræða. Hins vegar að færa ákærvald vegna skattalagabrota til skattrannsóknarstjóra. Næði slíkt ákærvald til mála þar sem eingöngu væri grunur um brot á skatta- og/eða bókhaldslögum en ekki um annars konar brot (bls. 75 í skýrslunni).

Í athugasemdum með lagafrumvarpinu eru færð sem rök fyrir því að færa verkefni efnahagsbrotadeildar til embættis sérstaks saksóknara að samsvörun sé með þeim málum sem rannsökuð eru hjá embættunum tveimur. Vegna þessa er ástæða til að taka fram að brot gegn skattalögum hafa hingað til sætt meðferð hjá efnahagsbrotadeild einvörðungu og þá í kjölfar rannsókna hjá skattrannsóknarstjóra. Reyndin hefur því ekki verið sú að rannsókn skattalagabrota hafi farið fram hjá bæði efnahagsbrotadeild og sérstökum saksóknara. Verði frumvarpið að lögum mun það því ekki leiða til þess að meðferð skattalagabrota verði sameinuð á einum stað en hafi áður verið á tveimur, heldur hitt að í stað þess að málin sæti meðferð hjá efnahagsbrotadeild verði sú meðferð hjá sérstökum saksóknara.

Fari fram úttekt á tilhögun rannsókna og saksóknar efnahagsbrota, eins og lagt er upp með telur skattrannsóknarstjóri æskilegt að slíkri úttekt verði ætlað að fara yfir fyrirkomulag rannsókna og saksókna í heild sinni, án þess að sú niðurstaða verði gefin fyrirfram að þeim verkefnum verði best fyrirkomið með sameiningu allra rannsókna innan einnar stofnunar, eins

og virðist vera gert ráð fyrir í frumvarpinu.

Rannsókn skattalagabrota krefst sérþekkingar á skattalögum og skattframkvæmd. Eins og rannsókn annarra efnahagsbrota getur málsmeðferðatími oft á tíðum verið langur. Er mikilvægt að sá málsmeðferðatími sé ekki lengri en nauðsyn stendur til, enda um grundvallarréttindi að ræða sem m.a. eru varin af Mannréttindasáttmála Evrópu, sbr. 6. gr. laga nr. 62/1994. Sá tvíverknaður sem viðhafður er við rannsóknir skattalagabrota er óþarfur og leiðir til lengri málsmeðferðartíma en þörf er á, auk annars óhagræðis fyrir þann sem rannsókn sætir. Á þetta hefur verið bent í tilvitnaðri skýrslu ríkisendurskoðunar og jafnframt á leiðir til úrbóta. Tilfærsla verkefna samkvæmt frumvarpinu felur í sér áframhald á þeim tvíverknaði sem gagnrýndur hefur verið.

Virðingarfyllst,

Bryndís Kristjánsdóttir

Alþingi
Erindi nr. P 139/2667
komudagur 23. 5. 2011

Ólafur Helgi Kjartansson - Sýslumaður á Selfossi

Selfossi, 23. maí 2011.

Þskj. 1306 — 754. mál.

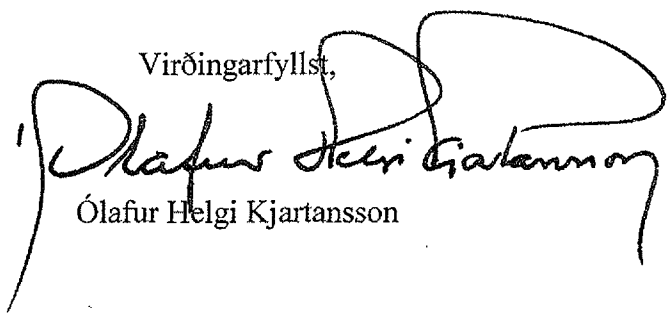
Frumvarp til laga

**um breyting á lögum um embætti sérstaks saksóknara,
nr. 135/2008, með síðari breytingum.**

(Lagt fyrir Alþingi á 139. löggjafarþingi 2010–2011.)

Ekki eru gerðar athugasemdir við frumvarpið, sem greinilega miðar að því að skerpa verklag og einfalda framkvæmd við rannsóknir efnahagsbrota.

Virðingarfyllt,

Ólafur Helgi Kjartansson

Ólafur Helgi Kjartansson - Sýslumaður á Selfossi

Selfossi, 23. maí 2011.

Athugasemdir um frumvarp til laga um breytingu á lögreglulögum, nr. 90/1996, með síðari breytingum. (Lagt fyrir Alþingi á 139. löggjafarþingi 2010–2011.)

Gerðar eru athugasemdir við **2. gr. frumvarpsins**

sem ætlað er að breyta 6. gr. núgildandi laga nr. 90/1996 svohljóðandi:

Landið skiptist í sex lögregluumdæmi í stað átta í frumvarpinu. Út falli töluliðir 4. og 5. Aðrir töluliðir sem á eftir kom breytist í samræmi við það. Sú hugmynd sem fram kemur í frumvarpinu er vel skiljanleg einkum frá sjónarmiði íbúa á Vestfjörðum og Norðurlandi Vestra.

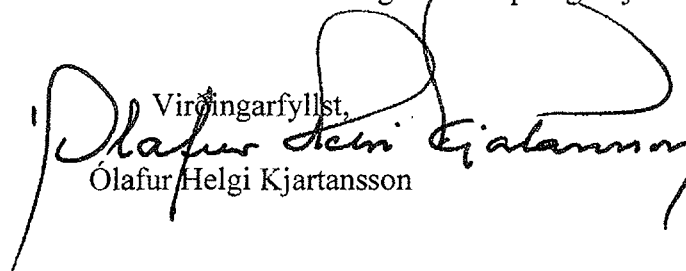
Heppilegra er hins vegar að lögregluumdæmi verði sambærileg að stærð, bæði hvað varðar íbúafjölda og lögreglumenn. Íbúar í þessum tveimur landshlutum munu vera um 14.600. Lögreglumenn eru 39, en til samanburðar eru lögreglumenn í Árnassýslu 24 og íbúar um 15.700. Þessi tvö lögregluumdæmi (VF og NLV) yrðu frekar lítil sem og Vesturland, en það er mikilvægt fyrir þróun löggæzlu á Íslandi að lögregluumdæmi séu sambærileg.

Skiljanleg er sú breyting að **Umdæmi lögreglustjóra skuli ákveðin með reglugerð að höfðu samráði við Samband íslenskra sveitarfélaga**. Heppilegra kann að vera að festa umdæmi í lögum frá Alþingi.

Ákvæði þess efnis að innanríkisráðherra sé „heimilt *að fela sýslumanni daglega lögreglustjórn í umdæmi sínu, í umboði viðkomandi lögreglustjóra enda mæli sérstakar aðstæður í landshluta með því*“ kann að reynast torvelt í framkvæmd þar eð eitt og sama lögregluliðið lýtur þá tveimur stjórnendum í raun og það kann að verða óheppilegt séu viðhorf annars vegar lögreglustjóra og hins vegar sýslumanns mismunandi varðandi stjórnun lögreglu.

Að öðru leyti eru ekki gerðar athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins, en bent er á að hagkvæmara kynni að vera að breyta fyrirkomulagi sýslumannsembætta samhliða þessari breytingu og nýta tækifærið til að skerpa verkaskiptingu milli þessara tvenns konar embætta við aðskilnað þeirra. Frumvarpið tekur ekki á fjárhagshlið þessara breytinga sem kann að reynast ókostur þegar kemur til framkvæmda.

Stefna og andi frumvarpsins er í rétta átt til einföldunar og betra skipulags stjórnsýslu löggæzlu á Íslandi.

Virðingarfyllst,

Ólafur Helgi Kjartansson

TOLLSTJÓRI

Alþingi
Erindi nr. P 139/2668
komudagur 23. 5. 2011

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Reykjavík 23. maí 2011.

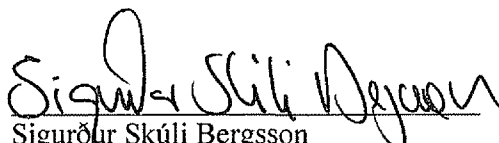
Málefni: *Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum um embætti sérstaks saksóknara, nr. 135/2008, með síðari breytingum. Þingskjal 1306 - 754. mál. Lagt fyrir Alþingi á 139. löggjafarþingi 2010 – 2011.*

Tollstjóri hefur móttengið erindi Allsherjarnefndar Alþingis, sent með tölvupósti 11. maí sl., þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um breytingu á lögum um embætti sérstaks saksóknara, nr. 135/2008, með síðari breytingum.. Þingskjal 1306 - 754. mál.

Með frumvarpinu er lagt til að verkefni efnahagsbrotadeildar ríkis-lögreglustjóra færist til embættis sérstaks saksóknara frá og með 1. júní 2011. Auk þessa er lagt til að skipuð verði nefnd sérfróðra manna til að endurskoða skipulag rannsókna og saksóknar í efnahagsbrotamálum og gera tillögur að heildar skipulagi rannsókna efnahagsbrotamála innan einnar stofnunar í framtíðinni.

Tollstjóri gerir ekki athugasemdir við frumvarpið en telur mikilvægt að hugað sé að bættu skipulagi, hagræði og aukinni skilvirkni á þessu sviði samfélagsins eins og að er stefnt með ofangreindu frumvarpi.

Virðingarfyllst,

Sigurður Skúli Bergsson
aðstoðartollstjóri